

നാവുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ എന്റെ വഴികളെ സൂക്ഷിക്കും; ദുഷ്ടൻ എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വായ് കടിഞ്ഞാണിട്ടു കാക്കും - സങ്കീ. 39 : 1

നന്മയ്ക്കാകട്ടെ തിന്മയ്ക്കാകട്ടെ ശരീരത്തിലെ മറ്റേതവയവത്തെയും അതിശയിക്കുന്ന സ്വാധീനശക്തി നാവിനുള്ളതല്ല അഭിപ്രായത്തോട് അനുഭവസമ്പന്നരായ ആരും യോജിക്കും. നാവിനെ അപേക്ഷിച്ച് മറ്റേതൊരവയവത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുക ഭൂരിപക്ഷം പേരെ സംബന്ധിച്ച് എളുപ്പമാണെന്നും അനുഭവം പഠിപ്പിക്കുന്നു. വീഴ്ച ഭവിച്ച പ്രകൃതിയുടെ ഏത് അഭിലാഷവും അഭിരുചിയും വികാരവും തിന്മയ്ക്ക് ആയുധമാക്കാൻ തേടുന്നത് നാവിനെയാണ്. എന്തെന്നാൽ അത് അത്രയ്ക്കു വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഭൃത്യനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവയവത്തെ സ്വാധീനമാക്കി ക്രിസ്തുവിലുള്ള പുതിയമനസ്സിന് വിധേയമാക്കാൻ ദൈവപൈതലിന്റെ ഭാഗത്ത് അധികമായ ജാഗ്രതയും ഇണാനവും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്. അതു തനിക്കു തന്നെയോ അന്യർക്കോ ഒരു പ്രതിബന്ധമാകാതെ ഇടുകുവഴിയിൽ ഒരു തുണയാകാൻ ഇതുമൂലം ഇടവരും - (R 2156:3) യാക്കോ.3:3-10.

ഒക്ഷോബർ 2

പിറകിലുള്ളത് മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിന് ആഞ്ഞുകൊണ്ട് -

ഫിലി. 3 : 13

പിറകിലുള്ളത് നാം മറക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ന്യായമാണ്. കാരണം ദൈവം അവയെ വിസ്മരിക്കയും നമ്മുടെ സകല അപൂർണ്ണതകളും തന്റെ പിന്നിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവനും നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവനും, നാം സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും, ജന്മസിദ്ധമായ വൈകല്യങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ച് ജഡത്തിലുള്ള അപൂർണ്ണതകളോടുകൂടിയെങ്കിലും നാം അനുസരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും ആയവന്റെ പുണ്യത്താൽ നമ്മുടെ അപൂർണ്ണതകളെല്ലാം അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് അശേഷം മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരാജയങ്ങളോ പതനങ്ങളോ നിസ്സാരമായിക്കാണുകയോ, പെട്ടെന്നു മറന്നുകളയുകയോ ചെയ്യണമെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. അവയെ നാം യഥാശക്തി പരിഹരിക്കുകയും ഈ വീഴ്ചകൾക്കു നാശതോറ്റും ദൈവത്തോടു ക്ഷമ യാചിക്കുകയും വേണം - (R 3306:2)

**നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ പ്രിയപ്പെടുന്നവർക്കു മഹാസമാധാനമുണ്ട്;
അവർക്കു വീഴ്ചയ്ക്കു സംഗതി ഏതുദില്ല - സങ്കീ. 119 : 165**

നമ്മുടെ അടിക്കടിയുള്ള യാചനകൾ കൃപയ്ക്കും ഇണാനത്തിനും ആത്മാവിൻ ഫലങ്ങൾക്കും, കർത്താവിനും സഹോദരവർഗ്ഗത്തിനും സേവനമനുഷ്ഠിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾക്കും, ഒന്നിനൊന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രന്റെ പ്രതിമയായിത്തീരുന്നതിനും വേണ്ടിയാകണം. ഈ അവസ്ഥകളിൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “സകലബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം” ഇപ്രകാരമുള്ള “ഹൃദയങ്ങളെയും” “നീനവു”കളെയും “കാക്കു”മെന്ന വസ്തുത ആർക്കാണു സംശയിക്കാൻ കഴിയുക? അനേകഹൃദയങ്ങളെയും പീഡിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഹാദോഷത്തിന്റെ ദുരീകരണത്തിന് ഈ സമാധാനം അതിൽതന്നെ പര്യാപ്തമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള സമാധാനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മനസ്സിൽ സ്വാർത്ഥത്തിനും അതിമോഹത്തിനും ഇടമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ലോകസാധാരണമായ അസ്വാസ്ഥ്യവും ആകുലങ്ങളും നമ്മെ വലയം ചെയ്തു നിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവയെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ കഴിയുമാറ് ദൈവസമാധാനത്തിന് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അധിവസിക്കാനും ആധിപത്യം പുലർത്താനും കഴിയും - (R 3306:3) റോമ.5:1-5; യോഹ.14:27.

ഒക്ഷ്യാബർ 4

**എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും -
മത്താ. 4 : 19**

നാം സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഭാവിയിലേക്കു പ്രയോജനകരമായ പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. മത്സ്യബന്ധനത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് സഹായകരമായ ഏതോ പാഠം അപ്പൊസ്തോലന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ശിഷ്ടായുസ്സിൽ വഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന മഹാവേലയോടുള്ള ഏതോ സാദ്യശ്യം അടങ്ങിയതാവാം. കർത്താവിന്റെ വിളിയിൽ ഇത് സൂചിതമാകുന്നു. മത്സ്യബന്ധനത്തിന് ഉന്മേഷവും നയവും ഉചിതമായ ഇരയും വേണം. മീൻപിടിക്കുന്നവൻ മത്സ്യത്തിന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു മറഞ്ഞിരിക്കയും വേണം. നമുക്കു ചുമതല നൽകുവാൻ കർത്താവിന് ഇഷ്ടമാകുന്ന ആത്മീയമീൻപിടുത്തത്തിലും ഈ നാലു യോഗ്യതകൾ ആവശ്യമാണ്. ആരെങ്കിലും പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ മത്സ്യങ്ങൾ സംഭ്രാന്തമാകുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരാശിക്കും ബന്ധനം അനിഷ്ടകാരിയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യം അപഹരിക്കപ്പെടുന്ന ശകയ്ക്ക് തെല്ലെങ്കിലും വഴിയുണ്ടെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെതന്നെ. ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സമർപ്പണം ഇപ്രകാരമാണ് കാണപ്പെടുന്നത് - (R 3308:3) മത്താ.14:27.

നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ക്ഷീണിച്ചു മടുക്കാതിരിപ്പാൻ പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട ഇങ്ങനെയുള്ള വിരോധം സഹിച്ചുവനെ ധ്യാനിച്ചുകൊൾവിൻ - എബ്രാ. 12 : 3

കഷ്ടമെന്നു പറയട്ടെ. കർത്താവിനെയും അവൻ വിശ്വസ്തതയോടെ സഹിച്ച എതിർപ്പുകളെയും വിലയിരുത്തുകയും അവയെ ചിന്തിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യാത്തതു നിമിത്തം എത്രയോ പരമാർത്ഥികളായ ദൈവപൈതങ്ങൾ ക്ഷീണിക്കുകയും മനസ്സു മടുത്തുപോകുകയും മുഖ്യവിരുതു കൈവിട്ടുപോകുന്ന അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യുന്നു! അവൻ പൂർണ്ണനായിരുന്നെന്നും അവനിൽനിന്ന് ഇരുളിൽ പ്രകാശിച്ച വെളിച്ചം അതിനൊത്തവണ്ണം കുറ്റമറ്റതായിരുന്നിട്ടും നിരസിക്കപ്പെട്ടു എന്നും ഉള്ള വസ്തുത തങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചവും അവഗണിക്കപ്പെടും എന്ന പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് അവർക്കു വക നൽകുന്നു. ഒരു വശത്തു കർത്താവ് അങ്ങനെ നീതിക്കുവേണ്ടി എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും നീതി വിരുദ്ധമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നും മറുവശത്ത് സദുദ്ദേശ്യ പ്രേരിതമെങ്കിലും സ്വന്തം നടത്ത എത്രമാത്രം അപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു എന്നും ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നല്ല പടയാളികൾ എന്നപോലെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കാനും നന്മചെയ്യുന്നതിൽ തളർന്നുപോകാതിരിക്കാനും അവർക്കു ശക്തി ലഭിക്കും - (R 3313:5) മത്താ.10:21-28.

ഒക്ഷാബർ 6

നിങ്ങൾ ഏത് ആത്മാവിന് അധീനർ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല, രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നത് - ലൂക്കൊ. 9 :55,56

കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു നാം കാര്യവും സഹതാപവും ആഗ്രഹിക്കുകയും അതേ സമയം അന്യരെ അതിരുകടന്നു വിമർശിക്കുകയും കുറ്റം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത ഒഴിവാക്കാനാകണം അവരുടെ നിരന്തര പരിശ്രമം. മറ്റുള്ളവരോടു നാം കാണിക്കുന്ന തോതിലേ നാം കർത്താവിൽ നിന്നും കരുണ പ്രതീക്ഷിക്കാവൂ എന്നതാണ് അവൻ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രമാണം. ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്താനും വിധിക്കാനും സന്നദ്ധമായ വിധം ആരിലും ദോഷം ദർശിക്കാനുള്ള പ്രവണത ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു താളപ്പിഴയെ ആണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനെതിരെ കർത്യജ്ഞം ജാഗ്രത പുലർത്തണം. ആത്മീയ യിസ്രായേലിൽ കാണാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ കരുണ, നന്മ, സ്നേഹം ഇവയാണ്. ഇവയുടെ അഭാവത്തിൽ നമുക്ക് അവന്റെ മകളായിത്തുടരാൻ ഏറെനാൾ കഴിയുന്നതല്ല - (R 3316:4,6) റോമ.2:1-6.

എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലി
ന്മേൽ വീടുപണിത ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. - മത്താ. 7 : 26

കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിന്മേൽ പണിയപ്പെടുന്ന പ്രത്യാശകൾ തദനുസര
ണമായ പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാത്തപക്ഷം മണലിന്മേലുള്ള പണിയാകും. ആ പ്രത്യാശ
കളുടെ നിഷ്പ്രയോജനം എന്നതിലും കവിഞ്ഞ ദുഃസ്ഥിതി പ്രകടമാകുന്നതിന്
കടുത്ത പരീക്ഷണഘട്ടം വരേണ്ട താമസമേ ഉള്ളൂ. അപ്പോൾ രാജ്യത്തിൽ ഓഹരി
കാരാകുമെന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നവർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയായി
രുന്നൂ എന്നു തെളിവാകും. മറിച്ച്, നാവുകൊണ്ടെന്നപോലെ ഹൃദയംകൊണ്ടും
കർത്താവിനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ആദരിച്ചും പ്രവൃത്തികൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിനു
സ്ഥിരീകരണം നൽകിയും കർത്താവുമായുള്ള ഉറ്റ ബന്ധത്തിനു ഫല
ങ്ങൾകൊണ്ടു സാക്ഷി നിന്നും അനുസരണത്തോടുകൂടി പണിയുന്നവർ ഒരി
ക്കലും കുലുങ്ങാതെയും പതറാതെയും ജീവിതത്തിലെ കാറ്റിനെയും കോളി
നെയും തരണം ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ അവർ നിലകൊള്ളുന്നത് ബലവത്തായ
അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് - (R 3318:5) യാക്കോ.2:17-22.

ഒക്ഷോബർ 8

വഞ്ചനപ്പെടാതിരിപ്പിൻ;..... ജഡത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്നവൻ ജഡത്തിൽനിന്നു
നാശം കൊള്ളും; ആത്മാവിൽ വിതയ്ക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽനിന്നു നിത്യജീവനെ
കൊള്ളും - ഗലാ. 6:7,8

ജഡീയവും സ്വാർത്ഥപരവും അനീതിപൂർവ്വവും ന്യായവിരുദ്ധവുമായ ജഡാ
ഭിലാഷങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും ജീവിതത്തിലും സ്ഥാനം അനുവദിക്കു
മ്പോഴെല്ലാം നാം ജഡത്തിൽ വിതയ്ക്കുകയാണ്. ഓരോ വിതയും അടുത്ത
വിത സുഗമമാക്കുകയും അത് അന്തിമഫലമായ രണ്ടാം മരണത്തെ സുനിശ്ചിത
മാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറിച്ച് സ്വാർത്ഥപരമായ ജഡാഭിലാഷങ്ങൾക്കെതിരെ
യുള്ള ഓരോ ചെറുത്തുനിൽപ്പും നിർമ്മലവും, ശ്രേഷ്ഠവും, സദ്ഗുണവും,
സത്യവും ആയവയ്ക്ക് അനുകൂലമായുള്ള പുതുമനസ്സിന്റെ ഓരോ വ്യാപാരവും
അത്മാവിലുള്ള ഒരു വിതയാണ്. അവ പിന്നെയും ആത്മാവിൻ ഫലങ്ങളും കൃപ
കളും വിളയിക്കും. ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന പക്ഷം അതു കർത്താവിന്റെ ഉദാരമായ
വാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കും ക്രമീകരണത്തിനും അനുസരണമാംവിധം ഒടുവിലായി നിത്യ
ജീവനിലേക്കും രാജ്യത്തിലേക്കും നമ്മെ ആനയിക്കും - (R 3323:5) ഗലാ.5:16-23.

അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഭീരുക്കളാകുവാൻ എന്ത്? -

മത്താ. 8 : 26

ഓരോ അനുഭവവും നമുക്കു സഹായകമാകണം. ആദ്യം നാം ഭയന്നു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ “അല്പവിശ്വാസികളേ” എന്ന ശാസനയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും പിന്നാലെ നമുക്കു സഹായം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കും. എന്നാൽ പാഠങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പിന്നിടുന്തോറും ഗുരു നമ്മെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും നാം തന്നെ നമ്മെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതും പൂർവ്വാധികമായ വിശ്വാസവും ഉറപ്പും സമാധാനവും കർത്താവിലുള്ള സന്തോഷവും അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലും കരുതലിലും ഉള്ള ധൈര്യവും ശത്രുവിലും എല്ലാ തിന്മകളിലും നിന്നു നമ്മെ മോചിപ്പിച്ച് ഒടുവിലായി നാം തേടുന്ന തുറമുഖത്തേക്ക്, അവന്റെ രാജ്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ സുരക്ഷിതരായി ആനയിക്കാനുള്ള അവന്റെ ശക്തിയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസവുമാണ് (R 3325:1) മത്താ.6:25-30;21:20-22

ഒക്ഷോബർ 10

നിങ്ങൾ പഴയ മനുഷ്യനെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞത്, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പ്രതിമ പ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിനായി പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ - കൊലൊ. 3 : 9,10

നമ്മുടെ മനസ്സിലോ ഇച്ഛയിലോ മാത്രമാണ് പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകയും സകലവും പുതുതാകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ മർത്യമായത് അമർത്യത്തെ ധരിക്കുകയും ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് തേജസ്സിലും ശക്തിയിലും ആത്മജീവികളായി അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഈ മാറ്റം യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നത്. അതിനിടയിൽ നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടുന്നതിന്, നാം എന്തായിത്തീരാൻ കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതിനുള്ള മനസ്സൊരുക്കം നാം വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവിനും നമുക്കു തന്നെയും ഇക്കാര്യം തെളിവാകുന്നതിനു ഹൃദയത്തിനും നിനവുകൾക്കും കടിഞ്ഞാണിടുന്നതാണ് ഉചിതവും സഹായകരവും - (R 3307:4) എഫെ.4:17-24

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരും തിന്മയുടെ ദാസന്മാരും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വേർപാടും സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി എന്നു തോന്നുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികളോ സത്യത്തിന്റെ സ്ഥാനപതികളോ ആയിരിക്കുക എന്ന പദവി കർത്താവിന്റെ ജനത്തിനായി സംവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ആനുകൂല്യമാണ്. ദുഷ്ടനെയോ വീഴ്ചഭവിച്ച ദുരാത്മാക്കളെയോ ദുർവൃത്തരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയോ സദ്വർത്തമാനത്തിന്റെ വക്താക്കളായിരിപ്പാൻ അവൻ നിയോഗിക്കുന്നില്ല. കർത്തൃജനം ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കണം. കർത്താവുമായി ഹൃദയൈക്യത്തിലാണെന്നതിനു തെളിവില്ലാത്തവർ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനോടും വിധേയമാകണം. “ദുഷ്ടനോടും ദൈവം പറയുന്നു: എന്റെ നിയമം നിന്റെ വായിൽ എടുപ്പാൻ നിനക്കെന്തു കാര്യം? നീ ഉപദേശത്തെ വെറുത്ത് എന്റെ വചനങ്ങളെ നിന്റെ പുറകിൽ എറിഞ്ഞുകൊടുത്തുവല്ലോ” (സങ്കീ.50:16,17)- (R 3309:4)

ഒക്ടോബർ 12

പ്രകൃതിയിലെ ഇപ്രകാരമുള്ള ലളിതവസ്തുക്കൾപോലും പഠനവിഷയമാക്കുകയും പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നതിലേക്കു കർത്താവു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. സ്രഷ്ടാവ് മനുഷ്യമനസ്സിനു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതവും മഹത്തുമായ ഗുണങ്ങളുടെ മുർത്തീഭാവമാണ് എന്ന ബോധത്തിന്റെയും അവനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതത്തെ നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഏതു ജീവിതാനുഭവങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ പ്രയോജനകരമാകും. നീതിയിലും ഇത്താനത്തിലും ശക്തിയിലും സ്നേഹത്തിലും ഉള്ള പൂർണ്ണതയാണ് ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ അവശ്യലക്ഷണങ്ങൾ. ഈ നിരീക്ഷണരീതിയുടെ ഫലം പുരോഗതിയും, കൃപയിലും അറിവിലും സ്നേഹത്തിലുമുള്ള വളർച്ചയുമായിരിക്കും. നിസ്സാരവസ്തുക്കളെ അവഗണിക്കുന്നവർ വലിയ വസ്തുക്കളെ വിലമതിക്കുന്നതിലും പരാജയപ്പെടും. അത് ചിന്തയിൽ ദൈവത്തിനു മതിയായ സ്ഥാനം നൽകുന്നതിനും അവന്റെ നിർണ്ണയത്തോടു വേണ്ടത്ര ആദരം പുലർത്തുന്നതിനും അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ യഥോചിതം അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനും വിഘാതമായിത്തീരുന്നു - (R 3312:2) മത്താ.6:30-34

വർത്തമാനയുഗത്തിൽ കർത്താവിന്റെ ജനം പ്രവൃത്തികളാലല്ല, വിശ്വാസത്താലാണ് വിധിക്കപ്പെടേണ്ടത്. എന്നിരുന്നാലും പ്രവൃത്തികൾ ആവശ്യമാണ്. നാം പ്രവൃത്തികൾ മുഖേന വിശ്വാസം പ്രകടമാക്കുന്നു. നമ്മുടെ അപൂർണ്ണമായ പ്രവൃത്തികളിലും ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി ദർശിക്കാൻ കഴിയും എന്നതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അവനെ സ്തുതിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിഷ്കപടതയ്ക്കു തെളിവായി ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ വിശ്വാസം അവനു സ്വീകാര്യമാകും. നാം പൂർണ്ണരായി എണ്ണപ്പെടും. രാജ്യത്തിലും, കേവലം വാക്കുകളിലല്ല പ്രവൃത്തികളിൽ, തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി അവൻ കരുതിവെച്ചിട്ടുള്ള വിലയേറിയതും അതിമഹത്തുമായ എല്ലാ വാഗ്ദത്തങ്ങളിലും അവർ ഓഹരിക്കാരാകും; ജീവനുള്ള പ്രവൃത്തികൾവഴി തങ്ങളുടെ സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിന് പോരാടുന്നവർ മാത്രം - (R 3318:1)

1.തെസ്സ. 1:4,5

ഒക്ഷോബർ 14

നീതിയും ന്യായവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് യഹോവയ്ക്കു ഹനനയാഗത്തെക്കാൾ ഇഷ്ടം -സഭ്യ. 21 : 3

സ്നേഹത്തിൽ നാം വളർച്ച പ്രാപിക്കണം. സ്നേഹമാണ് സർവ്വപ്രധാനം. എന്നാൽ സ്നേഹത്തെ പരിപൂർണ്ണപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സാരമായ പുരോഗതി സാധിക്കുംമുമ്പ് നാം ന്യായവും ശരിയും ഗ്രഹിച്ച് നീതിബോധം ഉൾക്കൊള്ളണം. “ഉദാരനാകുംമുമ്പ് നീതിമാനാകുക” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിൽ ഈ വസ്തുത ശരിയാംവണ്ണം പ്രകാശിതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നീതി എന്ന വിഷയം നിരന്തരം പഠിച്ച് തിരുവെഴുത്തിലെ അനുശാസനങ്ങൾ അനുദിനജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുക ദൈവജനത്തിന്റെ ധർമ്മമാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കുംമുമ്പ് സ്വഭാവത്തിന് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അടിത്തറ ഉള്ളവർ വേണ്ടത്ര പുരോഗതി നേടുന്നതായി കാണും. അനീതിയിലോ, നീതിയെ സംബന്ധിച്ച അബദ്ധധാരണകളിലോ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ഏതു സ്നേഹവും മിഥ്യയാണ്. ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഉരകല്ലായി കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്നേഹമായിരിക്കയില്ല അത് - (R3323:1) മീഖാ.6:6-8;

സെഫ.2:1-2

ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ - മർക്കോ. 11 : 22

കർത്താവിന്റെ അനുയായികളായിത്തീർന്നശേഷം നമ്മുടെ ദൈവനംഭിനാനുഭവങ്ങൾക്ക് ഒരു അഭ്യശ്യശക്തിയുടെ കാവലും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻ പാഠശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്ന നിലയ്ക്കു നാമെല്ലാം അവനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവിൻ കൃപാവരങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ഉത്തരോത്തരം വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനാണിത്. വിശ്വാസം എത്ര പ്രധാനമാണെന്ന വസ്തുത ഒരുവേള ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ നാം അശക്തരാണ്. ഇപ്പോൾ അവന്റെ അനുയായികളായി വിളിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കർത്താവു പ്രത്യേകമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി കഷ്ടങ്ങളിലും സന്തോഷിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിയും. കഷ്ടങ്ങൾ അതിൽത്തന്നെ നിർവൃതികരമെന്നല്ല, അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട് വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ചിന്തകൾ ആനന്ദജനകമാകാം. അത്യന്തവും അനശ്വരവുമായ തേജസ്സിന്റെ മഹാധനം നമുക്കു നൽകുവാൻ പോരുന്നവയാണ് ഈ ലഘുവായ കഷ്ടങ്ങൾ എന്ന ചിന്തയിൽ നാം സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു - (R 3324:5) 2.തിമൊ.2:9-12;റോമ.5:1-5

അവൻ കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കുന്നു - സങ്കീ. 107 : 29

മാനുഷികമായ മോഹങ്ങളും മോഹഭംഗങ്ങളുംകൊണ്ട് പ്രകൃത്യാധമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ജീവിക്കുന്ന നാം ദൈവനിർണ്ണയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവരാണ്. പടകിൽ നമ്മോടുകൂടെയുള്ള കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും, തന്റെ സമയത്തും വിധത്തിലും ലോകത്തിനു സമാധാനം വിളംബരം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന അവന്റെ മഹാവല്ലഭ്യവും കണ്ടറിവാൻ വിശ്വാസത്തിനു കഴിയാതെ വരുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ ഹൃദയം പകച്ചു പോകുന്ന അവസരങ്ങളുണ്ടാകും. എങ്ങനെ ആയാലും ഇരുളിന്റെ നാഴിക നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നപക്ഷം, പലരും ഭയന്നു വിറച്ചു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ കൊടുങ്കാറ്റ് ആഞ്ഞുവീശുന്ന സന്ദർഭമുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം നാം പരിഭ്രമിക്കരുത്. ഏതൽക്കാലത്തെ വിലപ്പെട്ട അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു നാം പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക. പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം ദുർബലമാകാതിരിക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കും. ഘോരാനധകാരത്തിലും, നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ വിലയേറിയ രക്തം കൊണ്ടു നമ്മെ വിലയ്ക്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്ത വീണ്ടെടുപ്പുകാരനിൽ ആനന്ദിക്കുകയും മോശയുടെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും പാട്ട് പാടുകയും ചെയ്യാൻ അങ്ങനെ നമുക്കു കഴിയും - (R 3325:4) സങ്കീ.46:1-7

തന്റെ തുവലുകൾകൊണ്ട് അവൻ നിന്നെ മറയ്ക്കും; അവന്റെ ചിറകിൻകീഴിൽ നീ ശരണം പ്രാപിക്കും - സങ്കീ. 91 : 4

യഹോവ സ്നേഹോഷ്മളമായ തന്റെ ഹൃദയത്തോടു വിശ്വസ്തരും ഭക്തരുമായ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഏറ്റവും അടുത്തു ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു. “ഞാൻ നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ” - നിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ - “എന്നാളും വസിക്കും” മെന്ന് അവരുടെ ഹൃദയം പ്രതിവചിക്കുന്നു. “ഞാൻ നിന്റെ ചിറകിൻമറവിൽ ശരണം പ്രാപിക്കും; എന്തെന്നാൽ നീ എനിക്ക് ഒരു അഭയസ്ഥാനവും ശത്രുവിൽനിന്ന് ഉറപ്പുള്ള ഒരു ഗോപുരവും ആകുന്നു”. “ദൈവമേ, നീ എന്റെ നേർച്ചകളെ” - പ്രതിഷ്ഠയെ- കൈക്കൊണ്ട്, നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ അവകാശം എനിക്കു തന്നുചിരിക്കുന്നു” (സങ്കീ. 61:4,3,5). “ഞാൻ നിന്റെ ബലത്തെക്കുറിച്ചു പാടും; അതേ പുലർകാലത്തു നിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ പാടും. എന്തെന്നാൽ എന്റെ കഷ്ടതയുടെ നാളിൽ നീ എന്റെ സങ്കേതവും അഭയസ്ഥാനവുമായിരുന്നു” (സങ്കീ. 59: 16) - (R 3331:6)

ഒക്ടോബർ 18

വേലയിൽ മടിയൻ മുടിയന്റെ സഹോദരനാകുന്നു - സഭ്യ. 18 : 9

കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതജനങ്ങളിൽ ദുർവ്യയശീലം കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം, ചില വിഷയങ്ങളിൽ ദൈവഹിതം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ വമ്പിച്ച പുരോഗതി കൈവരിച്ചവരെങ്കിലും ഈ പ്രത്യേകരംഗത്ത് അവരുടെ ഭാഗത്തുള്ള ഒരു പോരായ്മയായേ ഇതിനെ വീക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ. ദാനത്തെ വിലമതിക്കയും ദാതാവിനെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം നാം ഭൗമികമാകട്ടെ ആത്മീയമാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതാവതിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ സമ്പത്തിന്റെയും സൂക്ഷ്മതയുള്ള കാര്യവിചാരകരായിരിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നത്, അവൻ നമ്മുടെ സ്നേഹത്തെയും തീക്ഷ്ണതയെയും അളക്കുന്നത് ഗണ്യമായൊരു പരിധിവരെ നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭൗമികവും ആത്മീയവുമായ കഴിവുകളും അവസരങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് - (R 3333:3) മത്താ.25:14-18,27-30

സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു; സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ - മത്താ. 10 : 8

നമുക്ക് ഇത്രയേറെ നവചൈതന്യവും ശക്തിയും നൽകിയ അനുഗ്രഹകരമായ ആഹാരം, അതിനായി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു നമുക്കു ജാഗ്രതപുലർത്താം. ഇത് അവർക്കു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം അന്യഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ തേടി വഴിമദ്ധ്യേ അവർ തളർന്നുപോകും. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനക്കാർകെല്ലാം ആവശ്യമായ അതേ ആഹാരം തന്നെ നമ്മുടെ പക്കലുണ്ട്. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവർക്കു തങ്ങളുടെ നിലകാത്തുകൊള്ളുന്നതിനോ മുന്നോട്ടായുന്നതിനോ സാധ്യമല്ല. നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഉത്സാഹം കെട്ടുപോകും. ജീവന്റെ അപ്പം മറ്റുള്ളവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു നമുക്ക് ഏതളവിലെങ്കിലുമുള്ള സാമ്പത്തികശേഷിയോ സത്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവോ, സ്വാർത്ഥതയോടെ നമുക്കായിത്തന്നെ കരുതിവെയ്ക്കാനോ നാം മാത്രമായി അനുഭവിച്ചു സംത്യപ്തികൊള്ളാനോ ഉള്ളതല്ല. ഇതു കർത്താവിനു സമർപ്പിക്കാനുള്ളതാണ്. ആ സമർപ്പണത്തിൽനിന്നു മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള വഴി തുറക്കും. നമുക്കുതന്നെ നമ്മുടെ ശിരസ്സിനും ഹൃദയത്തിനും പൂർവ്വാധികമായ അനുഗ്രഹമാരിക്ക് ഇതു കാരണമാകും- (R 3333:6) 1തെസ്സ.1:3-10

ഒക്ഷാബർ 20

നിങ്ങൾ പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ നിരുപദ്രവികളുമായിരിപ്പിൻ - മത്താ. 10 : 16

സത്യത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരെന്ന നിലയിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടെല്ലാം അനുബന്ധിച്ച് ജ്ഞാനത്തിനു നൽകേണ്ട പ്രാധാന്യം കർത്താജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ! പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ നിരുപദ്രവികളുമായിരിപ്പാൻ പഠിക്കുക മാത്രമല്ല നമ്മുടെ കർത്താവ് ചെയ്തത്, പിന്നെയോ സ്വന്തം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവൻ അത് ഉദാഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. “എനിക്ക് നിങ്ങളോടു വളരെ കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവ നിങ്ങൾക്കു വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല” എന്ന് അവൻ അപ്പൊസ്തൊലന്മാരോട് മറ്റൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക. ചില സത്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിന് ഉചിതവും അനുചിതവുമായ അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിപൂർവ്വവും ബുദ്ധിശൂന്യവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും കൂടി നാം മനസ്സിലാക്കണം. നാം അസത്യം പറയാതിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ; സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം മതിയാകുമില്ല. സത്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സ്നേഹപൂർവ്വമാകണം. പക്വത നേടിയ സ്നേഹം കൂടുതലായ ഫലസിദ്ധിക്കായി ജ്ഞാനത്തെ കൂട്ടംിടിക്കുകയും ചെയ്യും - (R 3339:5) സഭ.1:2-6

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ - ലൂക്കൊ. 11 : 2

ഇത് ആരാധനയെയും, ദൈവികമായ നന്മയെയും മാഹാത്മ്യത്തെയും പറ്റിയുള്ള അഭിനന്ദനത്തെയും തജ്ജന്യമായ ആദരത്തെയും പ്രകടമാക്കുന്നു. കർത്താവിനോടുള്ള യാചനയിൽ നമ്മുടെ പ്രഥമ ചിന്ത നമ്മെത്തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ സ്വാർത്ഥനിഷ്ഠയോ ആകരുത്. നമുക്കു വിലപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നവരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ വിചാരിച്ചുമാകരുത്. പ്രത്യുത നമ്മുടെ എല്ലാ ചിന്തകളിലും ലാക്കുകളിലും കണക്കുകൂട്ടലുകളിലും ദൈവത്തിനായിരിക്കണം പ്രഥമസ്ഥാനം. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ നാമമാത്രത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഒന്നിനുവേണ്ടിയും നാം യാചിച്ചുകൂടാ. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അവന്റെ പൂർണ്ണമായ അംഗീകാരവും നിയോഗവും ഇല്ലാത്ത യാതൊന്നിനായും, നമുക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയോ നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങൾക്കായോ നാം ആഗ്രഹിക്കരുത്. ദൈവത്തോടുള്ള ആദരവ് എന്ന ഈ ഗുണത്തോളം നിരാകരണഭീഷണി നേരിടുന്ന മറ്റൊരു മനോവൃത്തിയും ഇന്നു നാമധേയക്രൈസ്തവരിൽ ഇല്ലെന്നുവരാം - (R 3351:2) മത്താ.6:5-8

ഒക്ഷോബർ 22

ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? - മത്താ. 20 : 22

ഇടുക്കുവഴിയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു പ്രകടിപ്പിച്ച യീരത തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. എത്രവലിയ സ്വഭാവ ദാർഢ്യം! പിന്തിരിയുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ ചിന്തിച്ചതേയില്ല. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവന്റെ ലക്ഷ്യം. പരാർത്ഥമായ ആത്മാർപ്പണം തന്നെ. അപ്പൊസ്തൊലന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഇതാ ഒരു അത്യുത്കൃഷ്ടമാതൃക - താഴ്ചയിൽ ഔന്നത്യവും ദാസ്യവൃത്തിയിൽ വിജയവും. അവന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ പകാളികളാകാതെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഓഹരിക്കാരാകാൻ കഴികയില്ലെന്ന തെളിവായ ഉൾക്കാഴ്ച നമുക്കുണ്ടാകണം. ഈ അനുഭവസമ്പത്തിനുവേണ്ടി മറ്റെല്ലാം ചപ്പും ചവറുമെന്നെണ്ണുക. അതു നമുക്കു നേരിടുമ്പോൾ അധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കുക. അസാധാരണമായ ഏതോ സംഭവം പോലെ അഗ്നിപരിശോധനകളിൽ സംഭ്രാന്തരാകാതിരിക്കുക. ഇപ്പോൾ കർത്താവിനോടുകൂടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ പങ്കിടുകയും പിന്നാലെ അവനോടൊപ്പം രാജ്യത്തിൽ അവകാശം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണു നാം - (R 3362:2,5)) മത്താ.38-42; ഫിലി.3:10-14.

നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഭാസനാകേണം -

മത്താ. 20 : 27

ജാതികൾക്കിടയിൽ ഭരണാധികാരികൾ പ്രഭുപദവിയിലാണ്. അവർ സേവകരല്ല, സേവിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രമാണം മറിച്ചാണ്. അവിടെ ഏറെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർ ഏറെ മാനിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവികമായ ക്രമത്തിലെ ചന്തം കാണുക! ഇവിടെ അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളോടു നേർബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും നിശ്ശേഷം യോജിക്കാൻ കഴിയും. അവ തികച്ചും യുക്തിയുക്തവും ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനു വിരുദ്ധവുമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ കർത്താവിന്റെ അനുയായികൾ സത്പ്രവൃത്തികളിലുള്ള ശുഷ്കാന്തി സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ജനമാണ്. പരസ്പരം ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും അവസരം കിട്ടുംപോലെ എല്ലാവർക്കും നന്മ ചെയ്യുന്നതിലും തന്നെ - (R 3363:1) യോഹ.13:3-7;13:16

ഒക്ഷ്യാബർ 24

അവനെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നാട്ടിൻപുറത്തുനിന്നുവരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു കുറേനകാരനെ അവർ പിടിച്ചു ക്രൂശു ചുമപ്പിച്ച് യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുമാറാക്കി - ലൂക്കൊ. 23 : 26

ഗുരുപേറുന്ന ഭാരം കണ്ട് സഹായവാഗ്ദാനവുമായി ഓടിയെത്താതെ പത്രോസും യോഹന്നാനും യാക്കോബും എവിടെയായിരുന്നു എന്നു നാം പലപ്പോഴും വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ക്രൂശുചുമക്കുന്നതിൽ ഗുരുവിനെ സഹായിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ച ശിമോനോടു നമുക്ക് അസൂയ തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കതിനുള്ള അവസരം സുലഭമെന്ന് ഓർക്കുക. എന്തെന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സഹോദരങ്ങളിൽ അനേകരും ദിനംപ്രതി സാമൂഹ്യാർത്ഥത്തിൽ ക്രൂശുചുമക്കുകയാണ്, തന്റെ വിശ്വസ്താനുയായികൾക്കു ചെയ്യുന്ന ഏതു ശുശ്രൂഷയും തനിക്കുതന്നെ ചെയ്തതായി എണ്ണപ്പെടുമെന്ന് അവൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവിന് ഏറ്റവും ദുർവഹമായിരുന്നതു മരക്കുരിശിന്റെ ഭാരമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെതന്നെ ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാരം അവന്റെ അനുയായികൾക്കുമാണ്. എന്നാൽ സഹോദരങ്ങൾ അവയെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാകണം. “നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഭാരങ്ങൾ ചുമക്കുകയും അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്വിൻ”. - (R 3369:6) റോമ.15:1-4

ദൈവഭയം പ്രവർത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; യഹോവ നല്ലവരോടു കൂടെ ഇരിക്കും

- 2 ദിന. 19 : 11

കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ഭീരുത്വം പാടില്ല. അനിഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ ദയയോടെയും നീതിപൂർവ്വമായും സ്നേഹപുരസ്സരമായും അനുഷ്ഠിക്കയിൽ നാം മനുഷ്യരെ ദയപ്പെടേണ്ടതില്ല. പിന്നെയോ കർത്താവിനെ ദയപ്പെടുകയും അവനു പ്രസാദകരമായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുക. ലോകം അതിന്റെ വഴിക്ക് അടരാടട്ടെ. ദൈവത്തിന്റെ മേൽവിചാരണയിൽ അന്തിമഫലം ശ്രേയസ്കരമായിരിക്കും. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തതും ആത്മാവിൻ വാളല്ലാതെ ജഡീയമായ പടക്കോപ്പുകളില്ലാത്തതുമായ പുതിയൊരു രാജ്യത്തിലും ജാതിയിലും ഉൾപ്പെട്ടവരായ നമ്മുക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ലപോർ പൊരുതാം. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷാവിഷയമായ മഹത്തമമുള്ള കാര്യങ്ങൾ മറ്റുകെഴിടിക്കാം. സ്വയം നിൽക്കുക മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ശിരസ്സും രക്ഷനായകനുമായവനിൽ പൂർണ്ണമായി നിലകൊള്ളാൻ ഒരേ ആത്മാവിൽ ഒരേ ആത്മീയ സേനാവിഭാഗത്തിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാം - (R 3393:5;3395:4) നെഹെ.4:7-10;13-14

ഒക്ഷാബർ 26

അവൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കരുതുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകുലവും അവന്റെമേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ - 1 പത്രോ. 5 : 7

ആശ്വാസത്തിനും പ്രോത്സാഹനത്തിനും വളരെ ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ ആലോചന. എന്നാലും ദൈവഭവനത്തിലെ അംഗങ്ങളായും ക്രിസ്തുവിന്റെ കളരിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായും നാം വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുംതോറും നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുള്ള ഉദ്യമങ്ങളുടെ വിജയത്തിനായി ട്രായിരിക്കരുത് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന എന്നു നാം വ്യക്തമായും അധികമധികമായും ഗ്രഹിക്കണം. സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ നമ്മുടെ ഇഷ്ടം നടക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കരുത്. മറിച്ചു ചെയ്യുതും വലുതുമായ നമ്മുടെ ഭാരങ്ങളെ അവനോട് അറിയിക്കുകയും അവന്റെ അനുകമ്പയും സ്നേഹവും രുചിച്ചറിയുകയും വേണം. നാം അവനിൽ അചഞ്ചലമായി വസിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും നമ്മുക്കു പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കാൻ അവൻ മനസ്സും കഴിവുമുള്ളവനാണെന്ന് തിരുവെഴുത്തു നൽകുന്ന ആശ്വാസജനകമായ ഉറപ്പ് ഒരു ഔഷധലേപം പോലെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കണം - (R 3409:1)

കുഞ്ഞാടിന്റെ അനുയായികളായതോടെ കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതദാസനാ രെല്ലാം അവരുടെ ജീവൻ യാഗവസ്തുവായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ സമർപ്പണത്തെപ്പറ്റി നിരന്തരം ബോധവാന്മാരായിരിക്കുമെങ്കിൽ കർത്താവിന് ഇഷ്ടമായ ഏതു നിമിഷത്തിലും അവന്റെ വിചാരണ അനുവദിക്കുന്ന ഏതുവിധത്തിലും ഏതു നിമിത്തമായും അതിന്റെ സമാപനത്തിന് അവർ സന്നദ്ധരായിരിക്കും. പിതാവിന്റെ അറിവും അനുമതിയുമില്ലാതെ തങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമമെങ്കിലും വീണുപോകയില്ലെന്നു കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതജനം ഓർത്തു കൊള്ളേണ്ടതാണ്. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ പുലർത്തിയിരുന്ന “പിതാവ് എനിക്കു തരുന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടതല്ലയോ?” എന്ന മനോഭാവം അവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. “എപ്പിടമെങ്കിലുമാകട്ടെ പാതകൾ, ദൈവമെൻ നായകൻ സംത്യപ്തൻ ഞാൻ” എന്ന കവിവാക്യം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയായിരിക്കട്ടെ - (R 3408:5) മത്താ.16:24-27;26:38-39

ഒക്ഷോബർ 28

ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്; വിലപിക്കുന്നവരെ ആശ്രയിപ്പിപ്പാനും ..... സീയോനിലെ ദുഃഖിതന്മാർക്കു വെണ്ണീറിനു പകരം സൗന്ദര്യവും വിലാപത്തിനു പകരം ആനന്ദതൈലവും നൽകുവാനും യഹോവ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു - യെശ. 61 : 1-3

സ്വന്തം പോരായ്മകളും ബലഹീനതകളും മനസ്സിലാക്കുകയും അഭയത്തിനും മോചനത്തിനും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൗമ്യതയുള്ളവരെയും ദുഃഖിതരെയും തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ദൗത്യം. ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന കുഞ്ഞാടികളേക്ക് അവരെ ആനയിക്കുന്നതും, മരണത്തിന്റെ വെണ്ണീറിനു പകരം പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ രമണീയതയിലേക്കും, ഈ ആയുസ്സിലെ ചിന്താഭാരത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും, ദുഃഖത്തിന്റെയും ക്ലേശങ്ങളുടെയും സ്ഥാനത്ത് കർത്താവു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന മഹിമകളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതും ഈ ദൗത്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരോട് “ഉഷസ്സുകളോ ആനന്ദഘോഷം വരുന്നു” എന്നു പറയുകയും എഴുന്നേറ്റ് സ്തുതി എന്ന മേലാട ചാർത്തി, അധരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ദയാവാത്സല്യങ്ങളാകുന്ന പുതിയ ഗീതങ്ങളുമായി ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കുന്നതിന് അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന നിയോഗവും നമുക്കുണ്ട് - (R 3436:1) യെശ.35:110;

ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും നിരാശപ്പെടുന്നില്ല; ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല; വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചു പോകുന്നില്ല; യേശുവിന്റെ ജീവൻ ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന് യേശുവിന്റെ മരണം ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു - 2 കൊരി. 4 : 8-10

കർത്താവിനുവേണ്ടി, സത്യത്തിനുവേണ്ടി ഈ ആയുസ്സിൽ ഏറ്റവും വലിയ നിന്ദ, ഏറ്റവും വലിയ അപമാനം, ഏറ്റവും കടുത്ത പരീക്ഷകൾ ഏറ്റവും ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നവർക്ക്, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ മാതൃകയും ഗുരുവുമായവന്റെ അനുഭവങ്ങളോടു സമാനമായ അനുഭവങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുന്നവർക്ക്, അപ്രകാരമുള്ള ത്യാഗങ്ങൾവഴി പ്രകടമാക്കിയ വിശ്വസ്തതയുടെ അളവിനൊത്തവണ്ണം ഭാവിയിൽ വലിയൊരു പ്രതിഫലം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്. “നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസ്സുകൊണ്ട് ഭേദമുണ്ടല്ലോ” എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നതുപോലെതന്നെ -(R. 2762:4) 1കൊരി.4:9-14

ഒക്ഷ്യാബർ 30

രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരുവനും കഴിയുന്നതല്ല - മത്താ. 6 : 24

നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാറ്റാനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. അനുഭവവും നിരീക്ഷണവും ഈ തത്ത്വത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഇതു നിമിത്തം ആളുകൾ ആത്മീയവിഷയങ്ങളിൽ സാമാന്യേന ഉഷ്ണവാന്മാരോ ശീതവാന്മാരോ ആയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി (മുഖ്യമായി) നമ്മുടെ അന്വേഷണവിഷയം ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം ആയിരിക്കണം. അതായിരിക്കണം നമ്മുടെ മുഖ്യശ്രദ്ധാവിഷയം. ജീവസന്ധാരണത്തിന് അവശ്യം വേണ്ടതൊഴികെ നമ്മുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും വിചാരവും ശക്തിയും സ്വാധീനവും സമ്പത്തും അതിനുവേണ്ടിയാകണം. സ്വർഗ്ഗീയമായ വിഷയങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽപോലും കൈക്കൊള്ളുന്ന ത്യാഗസന്നദ്ധതയുടെ അളവാണ് നമ്മുടെ സ്നേഹവും തീക്ഷ്ണതയും പ്രകടമാകുന്നത്. -

(R 2765:5) 1.യോഹ.2:15-17

നിന്റെ ദയ ജീവനേക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് എന്റെ അധരങ്ങൾ
നീന്നെ സ്തുതിക്കും - സങ്കീ. 63 : 3

കർത്താവിന്റെ കൃപ ആസ്വദിച്ചവർ, അവന്റെ പ്രസാദം പ്രാണനേക്കാൾ നന്നെന്ന് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർ, ഭൗമികമായ ഏതു നന്മയും പ്രതീക്ഷയും ഉൽക്കർഷേച്ഛയും സസന്തോഷം അവന്റെ ബലിവേദിയിൽ അർപ്പിച്ചവർ മറ്റുള്ളവരോടു സദ്വർത്തമാനം ഘോഷിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നു തന്റെ അത്ഭുതപ്രകാശത്തിലേക്ക് അവരെ വിളിച്ചവന്റെ സ്തുതികളെ വിളംബരം ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു. മൗനം പാലിക്കാൻ കഴിയാതെവണ്ണം ഈ ദൂതർ മഹത്തരമാണ്. അത് അറിയിക്കുന്നതു കൃപിക്കുവേണ്ടിയല്ല. അതു ഘോഷിക്കുകവഴി അനുഭവപ്പെടുന്ന ദൈവപ്രസാദത്തിനും തത്ഫലമായ ആനന്ദത്തിനും വേണ്ടി ഏതു ത്യാഗത്തിനും അവർ സന്നദ്ധരാണ്. ക്ലേശങ്ങളും ധനവ്യയവും ഭൗമികമായ സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളുടെ തകർച്ചയും തകർച്ചയല്ലെങ്കിൽതന്നെ കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഉലച്ചിലും ലോകത്തിന്റെയും നാമധേയക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെയും നെറ്റിചുളിക്കലും ഉൾപ്പെടെ അതിനു വേണ്ടി എന്തു വില നൽകാനും അവർക്കു വിസമ്മതമില്ല. - (R 2852:4) ഫിലി.3:7-14